

Det talte ord gælder

Tak for ordet. Og tak for invitationen til dette samråd, hvor vi skal tale om sammenhængen mellem 24-årsreglen og integrationen af nye borgere her i landet.

Der er stillet to samrådsspørgsmål - spørgsmål AÆ og AØ - og jeg vil besvare dem samlet.

Indledningsvis må jeg påpege, at 24-årsreglen jo hører under justitsministerens ressort og først og fremmest er et anliggende for ham.

Fokus i dag er imidlertid på sammenhængen mellem 24-årsreglen og integration – så det er det, vi skal drøfte, og først og fremmest det, jeg som integrationsminister vil forholde mig til.

24-årsreglen blev indført i juli 2002. Det blev angivet som formål, at man med bestemmelsen bl.a. ville dæmme op for tvangsægteskaber og begrænse indvandringen.

Tanken var, at de unge bedre ville kunne modstå pres for at indgå et uønsket ægteskab, jo ældre de var.

Det er også værd at huske på, at reglen blev gennemført sammen med en række andre regler, der skærpede kravene til at blive familiesammenført, bl.a. en skærpelse af tilknytningskravet og et skærpet krav om selvforsørgelse. Det betyder, at 24-årsreglen skal ses i sammenhæng med disse andre regler. Det gælder også, når man vil forsøge at vurdere reglens effekt på integrationen.

Flere spørgsmål melder sig. Man kan spørge: Har 24-årsreglen betydet, at nogle unge har fået aflyst eller udskudt et ægteskab og dermed undgået et tvangsægteskab eller fået mulighed for at tage en uddannelse? Ja, det har den ganske givet.

Men man kan også spørge: Har 24-årsreglen også betydet at nogle unge danske statsborgere, der helt frivilligt har ønsket at gifte sig, har mistet muligheden for at bo i Danmark med deres ægtefælle – eller har måttet droppe ægteskabet? Ja den har.

Med andre ord: Reglen har givetvis haft en positiv effekt i forhold til at bekæmpe tvangsægteskaber, men

den har også ramt unge, der ikke var i fare for tvangsægteskab. Og så må man jo afveje, om reglen skal opretholdes, eller om man kan modvirke tvangsægteskaber og styrke integrationen med andre metoder.

Det er velkendt, at SF ikke ser reglen som det bedste redskab til at modvirke tvangsægteskaber. Og det er ligeså velkendt, at der i regeringen er forskellige syn på den sag.

Samlet er vi i regeringen enige om, at 24-årsreglen opretholdes samtidig med, at vi sætter markant ind med en lang række forebyggende initiativer, der målrettet modvirker tvangsægteskaber.

Det, vi kan sige om effekten af 24-årsreglen, er, at der på nogle punkter kan konstateres en udvikling siden den og de øvrige familiesammenføringsreglers indførelse i 2002.

Tidspunktet for, hvornår man gifter sig, er ændret, så flere gifter sig i en senere alder. Det gælder især for kvinder med ikke-vestlig oprindelse.

Og der er også sket en ændring i, hvem man gifter sig med. Der er i dag således langt færre indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig baggrund, der bliver gift med en person bosat i udlandet. De unge gifter sig i højere grad med en efterkommer eller indvandrer, der allerede bor i Danmark, eller – sjældnere – med en person med dansk oprindelse.

Vi kan også se, at der generelt over de senere år er flere unge med ikke-vestlig baggrund, der tager en uddannelse. Det gælder både ungdomsuddannelser og erhvervskompetencegivende uddannelser.

Det er en glædelig og positiv udvikling, at så mange flere begynder på og gennemfører en ungdomsuddannelse og en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Spørgsmålet er imidlertid, i hvilket omfang der er en sammenhæng mellem 24-årsreglen og den udvikling, vi er vidne til.

Det er ikke helt så let at svare på.

For det første er det ikke muligt at adskille 24-årsreglens eventuelle effekt fra en eventuel effekt fra de øvrige krav til familiesammenføring.

For det andet kan man ikke vide, om den udvikling, vi ser, skyldes 24-årsreglen og de øvrige regler, eller helt andre faktorer som f.eks. en generel tilpasning til de ægteskabsmønstre, der er i Danmark. En helt frisk undersøgelse fra Rockwoolfonden peger på, at det generelt er i den retning, udviklingen går.

På samme måde kan den øgede uddannelsesgrad have at gøre med en generel tilpasning, hvor udviklingen blandt indvandrere og efterkommere følger udviklingen blandt personer med dansk oprindelse.

De forskellige undersøgelser på området er langt fra entydige i vurderingen af årsager og virkning, når det gælder sammenhængen mellem 24-årsreglen og integrationen.

Så er det, at man politisk må foretage en afvejning: Er de mulige effekter af en given regel nok til at opveje en principiel holdning til den regel? Når jeg selv, som tidligere nævnt, finder 24-årsreglen problematisk, er det fordi, jeg ikke bryder mig om, at unge, der bor og

er vokset op i Danmark, og som har forelsket sig i en udlænding, ikke kan få deres partner til Danmark, hvis en af parterne er under 24 år.

Jeg er heller ikke overbevist om, at reglen er det rigtige værn mod tvangsægteskaber. Reglen forhindrer jo ikke nødvendigvis tvangsægteskaber – unge kan fx stadig blive tvunget ind i et ægteskab og så tage ophold i oprindelseslandet eller i Danmarks nabolande.

Dermed lukker jeg ikke øjnene for, at reglen kan have en positiv effekt i nogle sammenhænge. Jeg er kritisk, fordi jeg har øjne for, at reglen kan have en utilsigtet effekt i sammenhænge, der slet ikke har noget med tvangsægteskaber at gøre.

Men 24-årsreglen er der, og den står ikke til at blive ændret nu og her.

Hensigten med 24-årsreglen - at bekæmpe tvangsægteskaber - er der vel ingen her, som kan være uenig i.

I regeringen vil vi ikke acceptere hverken tvangsægteskaber eller andre æresrelaterede konflikter, hvor unge udsættes for social kontrol - i nogle tilfælde

tvang og vold - og ikke har mulighed for at bestemme over deres eget liv og deres egen krop.

Derfor fremgik det også allerede af regeringsgrundlaget, at regeringen ville udarbejde en National strategi mod æresrelaterede konflikter. Vi afsatte sammen med den øvrige satskreds 24 mio. kr. til strategien, som blev lanceret i sommeren 2012.

Strategien indeholder over 30 initiativer, som vi er i fuld gang med at rulle ud. Det handler bl.a. om at opkvalificere frontpersonale til både at opspore og håndtere æresrelaterede konflikter. Det handler om mere støtte til de unge, og det handler om holdningsbearbejdning af både unge og forældre.

Strategien bygger ovenpå eksisterende indsatser mod æresrelaterede konflikter som fx særlige bosteder og rådgivning, konfliktmægling og psykologtilbud, som vi driver i samarbejde med bl.a. Landsorganisationen af Kvindekrisecentre.

Det er det lange, seje træk, der skal til, og som skal have et skub fra os som stat og myndigheder, men som også skal komme nedefra, fra civilsamfundet og fra de unge selv.

Regeringen har også lanceret en strategi mod parallelle retsopfattelser, som sætter ind mod tvungne religiøse vielser uden borgerlig gyldighed. For vi skal huske på, at tvangsægteskaber også indgås mellem personer, som er bosiddende i Danmark. Og det kan reglerne på familiesammenføringsområdet som bekendt ikke påvirke.

Endelig skal vi huske på, at dét at tvinge nogen til ægteskab er en meget alvorlig forbrydelse, som er omfattet af straffeloven og kan give op til 4 års fængsel.

Så der eksisterer en lang række gode tiltag mod tvangsægteskaber og andre æresrelaterede konflikter.

De spørgsmål, der er stillet i dag, retter sig jo mod 24-årsreglens betydning for integrationen. Det giver mig anledning til at understrege, at regeringen er meget optaget af at styrke integrationen.

Med integrationspolitikken skal vi sikre, at den enkelte, der har viljen til integration, også bliver vist en vej ind i det danske samfund. Vellykket integration er en gensidig forpligtelse, der baserer sig på de fællesska-

ber, der holder Danmark sammen. Som tilflyttet borger i Danmark skal man – uanset etnisk og religiøs baggrund – være parat til at bidrage og til aktivt at indgå i fællesskabet på de præmisser, der gælder her.

Derfor har regeringen allerede iværksat en række initiativer, der skal medvirke til at fremme fællesskabet og styrke integrationen.

Det gælder de store reformer på både uddannelses- og arbejdsmarkedsområdet, som også kommer vores nye medborgere til gode og adresserer centrale dele af integrationsudfordringen; nemlig at flere skal igennem uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet.

Og det gælder de målrettede indsatser som f.eks. strategien mod æresrelaterede konflikter, valgkampagnen ”alles valg”, som gennemføres her op til kommunalvalget, og den anti-diskriminationsenhed, jeg lancerede for nylig.

Og så kan man jo spørge, hvad en valgkampagne og en anti-diskriminationsenhed har med tvangsægteskaber at gøre? Måske ikke så meget ved første øje-

kast. Og så alligevel. Hvis vi skal ændre på de normer og værdier, der gør, at der stadig er forældre, som tror, at det bedste for deres børn er, at de bliver tvangsgift med en fætter eller en kusine fra hjemlandet, ja, så er det helt afgørende, at vi som samfund inkluderer i stedet for at ekskludere. Vi skal kort og godt vise vej til helt andre værdier, der bl.a. handler om demokrati og ligestilling.

Endelig må vi erkende, at der er en lille, men markant gruppe, som ikke deltager i fællesskabet, men tværtimod modarbejder det. Det handler om antidemokratiske kræfter, der lægger afstand til det danske samfund og lever i parallelsamfund med egne retsopfattelser og samfundsnedbrydende adfærd. Også i forhold til denne gruppe har regeringen iværksat en lang række initiativer.

Det drejer sig bl.a. om at klæde frontmedarbejdere på til at kunne identificere unge i risiko for at blive en del af ekstreme grupperinger. Det er en vigtig indsats, som også har sammenhæng med indsatsen til bekæmpelse af tvangsægteskaber, da det også er blandt ekstreme grupperinger, at tvangsægteskaber er normen. Det så vi f.eks., da Københavns Kommune tidligere på året lancerede deres indsats mod

tvangsægteskaber. Indsatsen blev straks kritiseret af yderliggående grupperinger, som åbenbart mener, at unge skal presses til at leve efter forældede traditioner. En sådan reaktion bekræfter bare, at der er behov for en bred og helhedsorienteret integrationsindsats.

At styrke integrationen er en bunden opgave, som angår alle. Det gælder os som samfund, og det gælder de nye borgere, som kommer hertil.

Vellykket integration går gennem uddannelseslivet, arbejdsmarkedet og civilsamfundet. Det handler om at sætte ind på en række fronter - ikke mindst lokalt. På den måde tror jeg på, at vi kan få flere med i fællesskabet. Og det er netop det, jeg som integrationsminister er så optaget af.

Tak for ordet.